

DŽON KEJDŽ PREDAVANJE O NIČEMU

Ovo predavanje štampano je u Incontri Musicali, avgusta 1959. U svakom redu ima četiri stope, a dvadeset redova čine jednu celinu ritmičke strukture. Ima četrdeset devet takvih celina, a svaka od njih ima četrdeset devet stopa. Sve to podeljeno je u pet velikih odeljaka, u proporciji 7, 6, 14, 14, 7. Četrdeset devet stopa svake celine podeljeno je na sličan način. Tekst je štampan u četiri stupca da bi se olakšalo ritmičko čitanje. Svaki red se čita s leva na desno, duž stranice, a ne nadole po stupcima u delovima. To se ne sme činiti u artifičijelnom maniru (koji može proizaći iz pokušaja da se ostane potpuno veran položaju reči na stranici), već sa **rubatom** koji se koristi u svakodnevnom govoru.

Ja sam tu		i tu nema šta da se kaže		Ako među vama ima neka odu u	
onih koji žele da odu bilo kom trenutku	nekuda			Ono što zahtevamo	je
tišina		ali ono što tišina zahteva			
je	da govorim			Dajte bilo kojoj misli	
	podsticaja			on se lako izjalovi	
	ali podstrekač	i podstaknuti		či-ne	onu raz-
onodu	koja se zove	dis-kusija			
	Hoćemo li imati jednu kasnije?				
		* * *			
Ili		da jednostavno od-lučimo			da ne dis-
kutujemo		Kako god vam se sviđa			Ali
sada		su ovde tišine			i
reći	pomažu	stvaranju			
tišina				Ja nemam šta da kažem	
	i to govorim				i to je
poezija		kakva mi je potrebna			
	Ovaj vremenski prostor				je organizovan
		Ne treba da se plašimo ovih tišina, —			
možemo da ih volimo				Ovo je komponovani	
govor		jer ga stvaram		To je kao čaša	
isto kao što stvaram		muzičko delo.		čaša	
mleka		Potrebna nam je		to je kao	
i potrebno nam je	mleko	Ili ponovo			u svakom
prazna čaša		u koju se		može sipati	
trenutku	bilo šta			(ko zna?)	
	Dok napredujemo	pojavi neka		ideja	
	možda će se u ovom govoru	Ja nemam ideju		hteo to neko	
	ili ne.	Ako je neko ima,		neka je kaže.	
		* * *			5-
hvatite to kao nešto	viđeno	u trenutku			kao
Ako preko Kanzasa	kroz prozor	dok putujete			
	Arizona	onda, naravno,		Kanzas	
čak i suviše interesantna		naročito za		je mnogo interesantnija,	
zainteresovan	Uprkos sebi samom	za sve.		Nju-jorčana	koji je
je potreban	Kanzas,			Sada on zna da mu	
ništa na svetu		i za Njujorčana		Kanzasu nije ravno	
To je kao prazna čaša		ništa sem pšenice		je vrlo osvežavajući.	ili
je to kukuruz	?	Zar je važno šta		?	
Kanzas	ima nešto od toga:	u svakom trenutku,		čovjek može da ga napusti,	
i kad god zaželi može da se vrati.		* * *			
Ili ga možete napustiti	zauvek	i nikada se ne vratiti		Naša poezija sada	
	jer mi ne po-sedujemo ništa	toga da ne posedujemo		ništa	
	je pred-očavanje	prema tome,		zadovoljstvo	
(dok ga ne	Sve je	i zato		se ne treba plašiti gubitka	
u svakom trenutku,	po-sedujemo)	prošlost:		ona je prošla;	
posedujemo je,	Ne treba da uništimo	i ličiti na		i biti sadašnjost	
	ona se može povratiti	ponavljanje?		Samo ako mislimo	
	Da li bi to bilo	ona je slobodna		a i mi smo	
	ali pošto ne mislimo,	Skoro svako zna		o budućnosti	
	i o tome kako je ona ne-izvesna				
		* * *			
Ono što zovem	poezija	često se zove		sadržaj.	
Ja sam	zovem to	forma			To je konti-
nuitet	muzičkog dela.	Kontinuitet je		danas,	ne-
kada je to neophodno		demonstracija			
zainteresovanosti,	Prema tome,	to je dokaz		da naše zadovoljstvo	
leži u	ne-posedovanju ničega			Svaki trenutak	
pokazuje šta se događa		od onoga		Kako je različit	
taj oblik osećanja		i sekundarne teme;		koji je povezan sa	
memorijom:	teme	rekapitulacija		njihova borba;	
njihov razvoj;	klimaks;			(koja je verovanje	

da neko može za razliku od zmije	posedovati svoju sopstvenu kuću). .mi nosimo naše	kuće	Ali, zapravo unutar nas
koje nas sprečavaju lepote,	da uživamo koja može da zazvoni prazno zemljište	da letimo svako ponaosob. oduzima dah, telefon	Ali čuvajte se jer svakog časa ili avion Parče konca
može da se spusti na ili zalazak sunca deluju	Ništa više osim ili stvaranje toga samo je jednostavnije — Jednostavnije, prema tome,	ne posedujući ništa i kontinuitet ništa u muzici nego živeti na ovaj način	se odvija ne može se reći. nije drugačije za mene, — jer eto
Slušanje		ja pišem muziku	
Jednostavno je stvarati hvate	tu muziku ograničenja po-što	koja proizlazi iz strukture.	něčije želje da se pri- Struktura je prb-računati, koja
iz-meriti je prihvaćena; retke trenutke uvežbava-nas bolje reći govorim sadržan dugog	zauzvrat ekstaze, da činimo ono što činimo šta je o njoj, unutar četrdeset minuta	se može iz-misliti, To je disciplina prihvata bilo šta koji, struktura ovaj govor vremenskog prostora ?	čak i ono kao što se kockama šećera uvežbavaju konji, Kako mogu nego da jednostavno koji je približno
Tih četrdeset minuta svaka celina u-ključuje dozvoljava za koju sam našao Kao što vidite, Vrlo je mala U-pravo odeljak odeljku ovog govora	je podeljeno u je slično kvadratni koren ovu mikro-makrokosmičku da je prihvatljiva mogu da kažem što god razlika u ovom trenutku celine koja je Ovo, sada, je	pet podeljena. je jedina ritmičku strukturu i da se prihvatiti hoću između onog što govorim prolazimo kroz To je pomalo kraj	velikih odeljaka, Deoba na manje delove koja moguća deoba na manje delove koja ili (čak) kako to govorim. četvrti druga celina u drugom velikom kao prolazak kroz Kansas te druge celine
Sada počinje drugi odeljak te	treća celina treće celine Sada njen treći odeljak	drugog odeljka	Sada Sada njen četvrti
deo dužine	kao treći odeljak) Sada peti	(koji je, uzgred budi rečeno, iste i poslednji odeljak	
Baš sada ste mikrokosmičke tačke gledišta velikog odeljka. ničemu na način koji nam je odeljak prihvatimo ideja.	is-kusili tačke gledišta upravo prolazimo Prvi odeljak sada o tome šta je ona i njena ograničenja. Ovaj govor Ali svakog trenutka Tada možemo da	strukturu središnu tačku je bio vrlo razvučena o formi, potreban. je o strukturi: o tome zašto bi morali biti voljni Većina govora ne bi trebalo da sadrži ideja uživamo u njoj	ovog govora Sa makrokosmičke drugog diskusija o i kontinuitetu Ovaj drugi o njenoj jednostavnosti puna je nijednu može da se pojavi
Struktura bez strukture izražava se čajan. zvuk	života je ne-saglediv Svaki trenutak Kosovi pri-žatan	je mrtva. unutar je apsolutan, uzleću iz-van	Ali život Čisti život i kroz strukturu živ i zna- sa polja stvarajući svakog po-redenja Čuo sam ih jednog umetničkog koja su mi da čujem kosove Tamo je postojao društveni ali jednog dana sam video čuo sam detlića.
pošto skupa dozvolila kako poleću i kruže dnevni red kardinala Sreo sam i	sam pri-hvatio na Virdžinijskoj sasvim slučajno nad glavom i časovi za doručak najmlađeg američkog	ograničenja završnoj školi za devojke, ograničenja i istog dana predsednika koledža	

Medutim, zadovoljstvo da se nada	ona je dala ostavku Neka je. da čujem vapaj da će živeti do-voljno ovog ludila za Bahom.	i ljudi kažu da će se Zašto i ne bi? jednog poznatog dugo Jedna učenica Betovenu jedno mislite	posvetiti politici Takođe sam imao muzičkog kritičara da ugleda kraj mi reče:	i mislim
razumem da se slažem sa tim pitanje: ? odeljka	to što kažete o ali želim da vam postavim Šta Sada smo stigli o strukturi	* * * * *	vrlo ozbiljno o Bahu do kraja	
Medutim, smo na nije odeljak o materijalu, razjasniti to kao što smo videli, činjemo da stizemo sve što imam	čini mi se Naročito početku posvećen Ali ja još govorim da struktura nije bitna ni nigde Sve dok ne da kažem o strukturi	da treba više reći ovo: trećeg odeljka strukturi. o strukturi. nije forma. is-krsne neka druga ideja	o strukturi Sada i taj odeljak To je odeljak Moramo bitra, Očigledno po- o tome to je	j da,
Sada o I jeste i sigurna.	materijalu: nije Ako neko stvara taj koji stvara mora sa njim.	da li je interesantno? nešto voleći materijal Inače ništa anonimno rukovanja materijalom na nivou racionalnog iskušavanja	Ali jedna stvar je koje treba da bude ništa koji bira on obraća pažnju na je, na nivou osećaja ničega	
i biti strpljiv sebe, ono što je struktura kao	s obzirom na to da je Tehnika disciplina sredstvo	* * *		
Sećam se voljenog To je bilo zato ove godine naravno, nastaviću da učenica je rekla, posle tri tona: kao svojim materijalom	zvuka I tako stvaramo naše (Prošle godine što sam govorio govorim govorim pokušaja da komponujem „Osećam Da se —	pre nego što sam uopšte živote. kada sam ovde govorio o nečemu o ničemu još dugo melodiju se sputana bavila ne bi se	imao časove muzike pomoću onog što volimo održao sam kratak govor. Sledećeg dana koristeći samo sa tri tona — osećala sputana	ali
ne bi mislima materijalu time što nije nešto materijal Ovo je pitanje autobiografski	i pošto materijal bilo ništa; karakterističan Odgovoriću, na njega,	s obzirom na to ne poseduje nikakvog sputavanja. bilo bi za njegovo vreme koje treba da nas odvede To je jedno inte- polako	osećanja, Sve to je bilo samo u njenim da to pri-pada To je postalo nešto ništa time što je Trebalo li čovek da koristi ? negde lektualno pitanje	
Sećam se da sam kao voleo puna lepote postepeno zavoleo shvatam velike i male najmanje muziku,	dete čak i one one koji su se javljali Vežba za pet prstiju sve intervale da sam počeo da volim oktave terce. voleo te terce strasno sam	* * * voleo neobrađene. izdvojeni Možda sam, zavoleo	sve zvuke Naročito sam jedne ruke bila je Kasnije sam Dok se prisećam prihvatio sam od svih tih intervala, Kroz Grigovu kvinte	
Ili bi to možda mogli svetim svoj život posvetio sam se, kao patka sekundama, nisam voleo zvuk	nazvati jer nije kvinta u meni pobudila Kada sam kasnije čuo vodi, svim tritonusu, U to vreme	* * * ljubaviju prema mezimčetu, želju da pišem muziku: sviranju Grigovih dela modernim intervalima: i kvartama sam voleo i Baha terci i sestina.	ona je u meni pobudila želju da po- modernu muziku, septimama, Ono što sam cenio kod	ali

Baha	bio je način na koji su mnoge stvari	stvari	išle jedna uz drugu
stvarno voleo voleo Bramsa	Dok nastavljam terce,	sa pri-sećanjem, i to objašnjava	shvatam da nikad nisam zašto nikad nisam stvarno
		* * *	
Moderna muzika septimama, uvek je, intervali, tako mnogo intervala sam bio fasciniran njima početku isključuje njihovo slušanje. mogao sam da čujem niskog tona čak i onda kada su oba radio sam	me je fascinirala sekundama, tu i tamo, Ponekad i to je bilo u- da me je to pre- odlučio sam teško: obeležena	svim svojim modernim tritonusom, bilo kvinti- su to bili pojedinačni tonovi, živanje. fasciniralo nego što da ih pišem. jer Medutim, da se visoki ton istim znakom. počeo sam da se osećam	intervalima: i kvartama i to mi se dopadalo nipošto U modernoj muzici je bilo sam ih voleo, i pošto To pisanje je u razmišljanje o njima radeći to sam, razlikuje Pošto sam nekoliko godina usamljenim.
		* * *	
Radeći sa značenje; u svojim progresijama	učiteljem, Oni nisu samo zvuk Tonalitet.	naučio sam da zvuci	intervali već uključuju koji nije dostupan sluhu
Radio sam na njemu osećanja za njega gresija koje se zovu kao da uključuje	var-ljive kadence. prisustvo	Nikada nisam voleo tonalitet. Proučavao ga. na primer: Stvar je u sledećem: tonova koji nisu stvarno Ne sluh veoma intelektualno me je uvek fascinirala	Ali nikada nisam imao nikakvog ima nekoliko pro- progres na takav način prisutni; već misli
Pa ipak	Citavo pitanje je moderna muzika	* * *	
svim svojim modernim ih posedovali begne prisustvo stvarno dostupni se izbegavanje ne da je razdvajanje ne samo savremenika direktno voleo intervale.	intervalima pro-gresija koje bi sluhu do-pada mišljenja i sluha da je neophodna Oni nisu bili i ne treba ulaziti u bilo kakve Našao sam da sam Voleo sam šumove	* * * mišljenje treba da se fiksira navele na razmišljanje o iskvarilo potpuna sloboda. već „avant-garde“ in-tektualizovani; apstrakcije voleo šumove isto tako mnogo kao što	Ali da bi tako da se iz- zvucima koji nisu Meni Počeo sam da uviđam zvuke To je od mene stvorilo Koristio sam šumove uho ih prima o njima čak više nego što sam sam voleo pojedinačne zvuke
		* * *	
navikao na strani Dobio sam dozvolu koji sam otkrio bio je iglu zaista strašno delom na osnovu sentimentalnosti, kada samo da nema istine,	bili dis-kriminisani da budem sentimentalan, onih koji gube policije proizveden gramofona čiji je zvuk i gromoglasno je izbio tih zvuke ni ničega dobrog,	borio sam se da trubim u sirene. pomoću spiralne žice pojačan. rat, odlučio sam da u bilo čemu velikom	Šumovi su, pored toga i pošto sam kao Amerikanac za šumove. Svidalo mi se da budem Najčudniji šum prikačene na To je bilo strašno na osnovu intelekta, koristim Činilo mi se u društvu.
		* * *	
Ali tih zvuci ljubav Lajfa, Tajma i da još uvek tako osećam	ili prijateljstvo mislio sam Koka-Kole počinjem da čujem one za koje sam mislio da su počinjem da čujem	su bili kao usamljenost nezavisne ali nešto drugo se se istošili, stare zvuke Isto su tako ih je istrošilo njima,	Stalne vrednosti, bar od Moram da kažem dešava stare zvuke istrošili zbog čujni iznenada su
		* * *	
intelektualizacije — da nisu istrošeni novi zvuci.	Mišljenje i ako se prestane misliti o i novi. duh/ ih je istrošilo ovo pitanje nikuda	„Ako mislite gde smo Znam jednu priču	da ste duh Mišljenje o trošenju Eto vidite nas vraća ili, Bio jednom jedan čovek
		* * *	
koji je stajao na jednom uzvišenju. Nekoliko ljudi koji su se slučajno setali putem primetili su iz daljine čoveka koji je stajao na uzvišenju i razgovarali su među- sobno o tom čoveku. Jedan od njih reče: Mora biti da je izgubio svoju omiljenu životinju. Drugi čovek reče Ne, on sigurno traži svoga prijatelja. Treći čovek reče: On samo uživa na svežem vazdubu tamo gore. Njih troje se nisu mogli			

			slo-žiti	i dis-
kusija	(Hoćemo li imati jednu kasnije?) se nastavila sve,		dok nisu stigli da	
uzvišenja na kome se čovek	nalazio		Jedan od trojice	
je upitao:	O, prijatelju	koji stojiš tu gore		nisi li
izgubio svoju omiljenu	životinju?	Ne, gospodine	nisam izgubio nijednu	
?	Drugi čovek je upitao	:	Nisi li izgubio svoga prijatelja	
prijatelja	ne, gospodine	Treći čovek je upitao:	nisam izgubio ni	
na svežem vazduhu	tamo gore?	Ne, gospodine	Zar ne uživaš	
ne uživam	stojiš tamo gore		Zašto, onda	
	ako si rekao ne			na sva naša
pitanja	?	Čovek na uzvišici reče		
		* * *		
Ja samo stojim			Ako nema	
			Ako ima pitanja	
pitanja,	nema ni odgovora,	ima i odgovora		ali
poslednji odgovor	onda, naravno,	pitanja	izgledaju apsurdna	
	čini da	sve do tada,	izgledaju inteligentnija	
od odgovora	mada pitanja,		Neko je pitao De-	
bisiija	kako je pisao	muziku.	On reče:	
Uzmem sve tonove	koji postoje,	izostavim sve one	koji mi nisu potrebni	
koristim sve ostale	I ljudi su mi govorili:	Sati je rekao	budeš imao pedeset godina	
Kada sam bio mlad,		Videćeš kada		
Sada imam pedeset godina.		Ništa nišam video		
		* * * * *		
Evo nas sada	četvrtog velikog odeljka		na početku	
		osećam	ovog govora.	
Sve više i više	Polako	nigde	da stizemo	
nigde.	stizemo	da čovek	dok se govor odvija	
	Nije iritirajuće	bude tamo gde je već	i to je uživanje	Jedino
je iritirajuće	misliti da bi neko želeo	da bude negde drugde.	neko.	
velikog odeljka.	nešto malo iza	početka	Evo nas sada	
	Sve više i više	ovog govora	četvrtog	
	da ja stizem	osećamo		
	Polako	nigde	dok se govor odvija	
		* * *		
	polako		osećamo	
	da stizemo	nigde.	To je uživanje	
	koje će se nastaviti		Ako smo iritirani	
uživanje	to nije uživanje		Ništa nije	
	ako je neko iritiran		ali iznenada	
	to je uživanje		i onda sve više i više	
	to nije iritirajuće		(i onda sve više i više	
	i polako		Prvobitno	
	smo bili nigde,		i sada, ponovo	
da budemo	imamo	zadovoljstvo		
spava	polako	nigde.	Ako se nekome	
		neka ode da spava		
		* * *		
Evo nas sada	četvrtog velikog odeljka		na početku	
treće celine		osećam	ovog govora.	
Sve više i više	Polako	osećam	da stizemo	
nigde.	stizemo	nigde	dok se govor odvija	
	Nije iritirajuće	da čovek bude tamo gde je	i to je uživanje	Jedino
je iritirajuće	misliti da bi neko želeo	da bude negde drugde.	već neko.	
velikog odeljka	nešto malo iza	početka	Evo nas sada	
	Sve više i više	ovog govora	četvrtog	
	da ja stizem	osećamo		
	Polako	nigde	dok se govor odvija	
		* * *		
	polako		osećamo	
	da stizemo	nigde.	To je uživanje	
	koje će se nastaviti		Ako smo iritirani	
uživanje	to nije uživanje		Ništa nije	
	ako je neko iritiran		ali iznenada	
	to je uživanje		i onda sve više i više	
	to nije iritirajuće		(i onda sve više i više	
	i polako		Prvobitno	
	smo bili nigde		i sada, ponovo	
da budemo	imamo	zadovoljstvo		
spava	polako	nigde.	Ako se nekome	
		neka ode da spava		
		* * *		
Evo nas sada	četvrtog velikog odeljka		na početku	
pete celine			ovog govora	

Sve više i više nigde.	Polako stižemo	osećam nigde	da stižemo dok se govor odvija i to je uživanje	
je iritirajuće velikog odeljka	Nije iritirajuće misliti da bi neko želeo nešto malo iza	da čovek bude tamo gde je već da bude negde drugde. početka ovog govora	neko. Evo nas sada četvrtog	Jedino
	Sve više i više da ja stižem	osećamo nigde		
	Polako	* * *	dok se govor odvija	
	polako da stižemo	nigde.	osećamo	
uživanje	koje će se nastaviti to nije uživanje ako je neko iritiran		To je uživanje Ako smo iritirani Ništa nije ali iznenada i onda sve više i više (i onda sve više i više Prvobitno i sada, ponovo	
	to je uživanje to nije iritirajuće i polako smo bili nigde imamo polako			
da budemo spava		zadovoljstvo nigde. neka ode da spava	Ako se nekome	
		* * *		
Evo nas sada	četvrtog velikog odeljka	osećam	na sredini ovog govora.	
Sve više i više nigde.	Polako stižemo	nigde	da stižemo dok se govor odvija i to je uživanje	
je iritirajuće velikog odeljka	Nije iritirajuće misliti da bi neko želeo nešto malo iza	da čovek bude tamo gde je da bude negde drugde. početka ovog govora	već neko. Evo nas sada četvrtog	Jedino
	Sve više i više da ja stižem	osećamo nigde		
	Polako	* * *	dok se govor odvija	
	polako da stižemo	nigde.	osećamo	
uživanje	koje će se nastaviti to nije uživanje ako je neko iritiran		To je uživanje Ako smo iritirani Ništa nije ali iznenada i onda sve više i više (i onda sve više i više Prvobitno i sada, ponovo	
	to je uživanje to nije iritirajuće i polako smo bili nigde imamo polako			
da budemo spava		zadovoljstvo nigde. neka ode da spava	Ako se nekome	
		* * *		
Evo nas sada devete celine	četvrtog velikog odeljka	osećam	na početku ovog govora.	
Sve više i više nigde.	Polako stižemo	nigde	da stižemo dok se govor odvija i to je uživanje	
je iritirajuće velikog odeljka	Nije iritirajuće misliti da bi neko želeo nešto malo iza	da čovek bude tamo gde je da bude negde drugde. početka ovog govora	već neko. Evo nas sada četvrtog	Jedino
	Sve više i više da ja stižem	osećamo nigde		
	Polako	* * *	dok se govor odvija	
	polako da stižemo	nigde.	osećamo	
uživanje	koje će se nastaviti to nije uživanje ako je neko iritiran		To je uživanje Ako smo iritirani Ništa nije ali iznenada i onda sve više i više (i onda sve više i više Prvobitno i sada, ponovo	
	to je uživanje to nije iritirajuće i polako smo bili nigde imamo polako			
da budemo spava		zadovoljstvo nigde. neka ode da spava	Ako se nekome	
		* * *		
Evo nas sada jedanaeste celine	četvrtog velikog odeljka		na početku ovog govora.	

Sve više i više nigde.	Polako stižemo Nije iritirajuće misliti da bi neko želeo nešto malo iza	osećam nigde da čovek bude tamo gde je da bude negde drugde. početka ovog govora	da stižemo dok se govor odvija 1 to je uživanje već neko. Evo nas sada četvrtog	Jedino
je iritirajuće velikog odeljka	Sve više i više da ja stižem Polako	osećamo nigde	dok se govor odvija	
		* * *		
uživanje	polako da stižemo koje će se nastaviti to nije uživanje ako je neko iritiran to je uživanje to nije iritirajuće i polako smo bili nigde imamo polako	nigde.	osećamo To je uživanje Ako smo iritirani Ništa nije ali iznenada i onda sve više i više (i onda sve više i više Prvobitno i sada, ponovo	
da budemo spava		zadovoljstvo nigde. neka ode da spava	Ako se nekome	
		* * *		
Evo nas sada trinaeste celine Sve više i više nigde.	četvrtog velikog odeljka	osećam	na početku ovog govora. da stižemo dok se govor odvija i to je uživanje već neko. Evo nas sada četvrtog	Jedino
je iritirajuće velikog odeljka	Polako stižemo Nije iritirajuće misliti da bi neko želeo nešto malo iza	nigde da čovek bude tamo gde je da bude negde drugde. početka ovog govora		
	Sve više i više da ja stižem Polako	osećamo nigde	dok se govor odvija	
		* * *		
uživanje	polako da stižemo koje će se nastaviti to nije uživanje ako je neko iritiran to je uživanje to nije iritirajuće i polako smo bili nigde imamo polako	nigde.	osećamo To je uživanje Ako smo iritirani Ništa nije ali iznenada i onda sve više i više (i onda sve više i više Prvobitno i sada, ponovo	
da budemo spava		zadovoljstvo nigde. neka ode da spava	Ako se nekome	
		* * *		
Sada je	gotovo. A sada	Bilo je uživanje	je ovo uživanje.	
„Pročitaj mi	ponovo onaj deo gde Dvanaest-tonska	raz-baštinjujem svakog	” je metod; pojedine	
metod je kontrola note. Nema dovoljno kao svako može ?	Ima tako mnogo ničega u tome most od nikuda da ide po njemu kukuruz ili pšenica Mislio sam da je bilo	lestvica svake ovde ovde	Struktura je nigde šumovi ili tonovi Zar je važno šta	
	Možete i da ih podelite na četiri dela	osamdeset osam tonova		
		* * *		
Ako su to bile stope ? ? ali to je Zaista nam je potrebna da smo nigde koristi dvanaest-tonsku volim.	Ili, možemo li da letimo? Nemam ništa metod, struktura lestvicu Volim je Volim je (Moja sopstvena muzika čini to I čini mi se shakuhachi muziku	da li će to biti odavde protiv a ne struktura Veći deo muzike koju bez razloga jer iznenada brzo za mene da bih mogao	dvotonski niz do kuda dvanaest-tonske lestvice; tako da možemo da vidimo volim ali nije to ono zbog čega je sam nigde .) uvek da slušam ili Yeibitchai	
japansku Navaho Indijanaca				

		* * *		
stajati	koliko god hoću. Kineske bronzane figurine		uz P u n i m e s e c	Ili da mogu sedeti ili Ričarda Lipolda
				koliko ih volim
	koje su drugi. želje za posedovanjem ništa Kolekcije ploča nisu muzika		stvorili,	Ali te lepote teže pobuđivanju a ja znam
da ne posedujem				
		* * *		
Fonograf	je stvar, — Stvar vodi ka drugim stvarima,		a ne muzički dok	instrument muzički instrument
ne vodi ničemu				
?	Da li bi želeli da se (Samo tako nikô ne bi automatski morate dokazati ili, u slučaju		pridružite društvu zvanom mislio da smo bili postaje predsednik da ste uništili trake, Zamišljanjem gubi se ili je suština ploča	Kapitalističko Udruženje Komunisti.) najmanje sto jednu zvučnu matricu bilo kojeg čitava suština ništa;
muzičkog dela	Suštine nema i long-plej		Živim u Teksasu nemamo muzike. zato što	je stvar. U Teksasu nemaju u Teksasu imaju
čak	iz Teksasa	reče:		
Gošpoda	Mi u Teksasu			
muzike	Uklonite ploče iz Teksasa		ne naučiti da peva	
diskografske kuće.	i neko Svako koja to je proces i kada pevate tamo ste Sve što znam o metodi je to da kada ne radim ponekad mislim da znam nešto, ali kada radim, potpuno je jasno da ne		zna neku pesmu uopšte pevanja gde ste	nije pesma;
znam ništa.				
		* * * * *		

NAPOMENA UZ PREDAVANJE O NIČEMU

Pridržavajući se gore izražene ideje o tome da je diskusija samo razonoda, pripremio sam šest odgovora na prvih šest postavljenih pitanja, ne ulazeći u to kako su ona bila. 1949. ili '50, kada je predavanje prvi put održano (u „Klubu umetnika“, kao što je rečeno u predgovoru), postavljeno je šest pitanja. Medutim, 1960, kada je govor održan drugi put, publika je ušla u suštinu stvari posle dva pitanja i, ne želeći da se zabavlja, odustala je od daljeg postavljanja pitanja.

Odgovori su:

1. To je vrlo dobro pitanje. Ne bih želeo da ga kvarim odgovorom.
  2. Zaboleti me glava.
  3. Da ste slušali Marju Frojnd aprila prošle godine u Palermu kako peva **Pierrot Lunaire** Arnolda Šenberga, sumnjam da biste postavili to pitanje.
  4. Prema Farmerskom Almanahu ovo je Varljivo proleće.
  5. Molim vas ponovite pitanje.
Ponovo...
Ponovo...
  6. Nema više odgovora.
- A sada jedno predavanje o japanskoj poeziji. Prvo jedna veoma stara, veoma klasična, japanska pesma: O vrbo,
— Zašto si tako tužna, vrbo?
— Možda beba?
A sada jedna romantična japanska pesma iz devetnaestog veka:
O ptico, koja sediš na vrbi,
— Zašto si tako tužna, ptico?
— Možda beba?
A sada jedna najsavremenija, veoma moderna, japanska pesma dvadesetog veka:
O reko, koja tečeš kraj vrbe,
— Zašto si tako tužna, reko?
Beba?

Nikad nisam bio podvrgnut psihoanalizi. Ispričaću vam kako se to desilo. Uvek sam imao pik na psihoanalitičare. Poznata mi je Rilkeova priredba jednom njegovom prijatelju koji je želeo da ovaj bude podvrgnut psihoanalizi. Rilke je rekao: „Stiguran sam da bi me oni oslobodili mojih đavola, ali se bojim da bi povredili moje anđele.“ Kada sam otišao kod psihoanalitičara na uvodnu seansu, on je rekao: „Moći ću tako

da vas sredim, da ćete pisati mnogo više muzike, nego do sada.“ Ja sam rekao: „Blagi bože! Čim mi se da već isuviše pišem.“ To njegovo obećanje me je o-beshrabrilo.

I onda je, u pravi čas, došla iz Indije Gita Sarabaj. Bavila se uticajem koji je muzika zapada vršila na tradicionalnu indijsku muziku i odlučila je da šest meseci, sa nekoliko nastavnika, proučava zapadnu muziku i da se zatim vrati u Indiju i učini ono što se može, da bi se očuvala indijske tradicije. Sa mnom je proučavala savremenu muziku i kontrapunkt. Pitala je: „Koliko tražite?“ Odgovorio sam: „Biće besplatno, ako me vi zauzvat potučavate indijskoj muzici.“ Bili smo skoro svaki dan zajedno. Posle šest meseci, baš pre nego što je odeljela, dala mi je **Gospel of Sri Rama-krishna**. Trebalo mi je godinu dana da je pročitam.

Na jednom engleskom brodu putovao sam iz Sirakuze na Siciliju u Tunis u Severnoj Africi. Uzeo sam najjeftiniju klasu, a putovanje je trajalo dve noći i jedan dan. Tek što smo isplovili iz luke ustanovio sam da se u mojoj klasi ne služi hrana. Poslaoh sam poruku kapetanu da bih želeo da promenim klasu. Odgovorio je da ne mogu i pitao da li sam vakcinisan. Bismom sam mu odgovorio da nisam vakcinisan i da ni ne nameravam da budem. Odgovorio je da sve dok se ne vakcinišem neću moći da se iskrcam u Tunisu. U međuvremenu zapali smo u strašnu oluju. Talasi su bili viši od broda. Bilo je nemoguće hodati po palubi. Korespondencija između mene i kapetana nastavila se i za vreme nevremena. U poslednjoj poruci koju sam mu uputio izneo sam svoju čvrstu nameru da, prvom prilikom, napustim njegov brod, bez vakcinacije. Tada je odgovorio da sam vakcinisan i kao dokaz poslao mi je potvrdu sa svojim potpisom.

David Tjudor i ja otišli smo za Hilversum u Holandiju da napravimo snimke za holandski radio. Rano smo stigli u studio, gde je bio neki zastoj. Da nam prođe vreme, čavrljali smo sa inženjerom koji je trebalo da radi sa nama. Pitao me je kakvu ću muziku snimati. Pošto je bio Holandijanin, odgovorio sam: „Možda će vas podsećati na Mondrianova dela.“

Kada je snimanje bilo završeno, dok smo nas trojica napuštali studio, upitao sam inženjera šta misli o muzici koju smo svirali. Odgovorio je: „Podseća me na Mondrianova dela.“

Preveli sa engleskog
CANA BOŽIĆ
VLADIMIR KOPIČ

Predavanje o ničemu je tekst iz Kejdžove knjige **Silence (Ćutnja)**, zbornika Kejdžovih tekstova nastalih u periodu 1939—1961. godine, čiji se tematski raspon kreće od teorijskog promišljanja eksperimentalne muzike i plesa, eseja o pojedinim umetnicima (Vareze, Sati, Raušenberg), do krajnje nekonvencionalnih predavanja i anegdootičnih fragmenata o Šendbergu, D. T. Suzukiju, prijateljima, gljivama, sebi, često pisanih i izvedenih po formi i ritmičkoj strukturi Kejdžovih muzičkih komada (po svojoj ritmičkoj strukturi **Predavanje o ničemu** odgovara Kejdžovim kompozicijama **Sonate i interludiji i Tri plesa... etc.**).

Mada naizgled disparatna (celina), ne samo na tematskom nivou, već i po miksturalnom preplitanju različitih tehnika pisanja, knjiga funkcioniše kao čvrsto strukturirana celina čije su izvodnice Kejdžove postavke o otvorenj, nediskriminatornoj i neelitističkoj (u odnosu na svoja sredstva i oblike) prirodi umetnosti, srodnoj ne tako davnom duhu dade, i Kejdžu svojstvena prožetost duhom zena, taoizma, pa i hrišćanske mističke tradicije (Majster Eckhart).

O presudnosti uticaja ovih duhovnih obrazaca na Kejdžovo stvaralaštvo već je dosta govoreno, čak su se javila i opažanja koja duhovnu matricu Kejdžovog dalaovanja određuju kao supstrat dade i zen budizma (Nensi Vilson Ros), a do sličnog zaključka može dovesti i opažanje čestog Kejdžovog pozivanja na **Knjigu promena**, predavanja o zena budizmu, Alena Votsa i D. T. Suzukija, usvajanje i primenjivanje načela wu — wey kao i čitav formalni instrumentarij poput praznih stranica (u maniru Džanovih i Džonsonovih **white paintings**, upotrebe tehnike koana etc.).

Kao što piše Sjuzn Sontag upoređujući Kejdža (kao „također mislioca u post — i anti-filozofijskoj tradiciji afontičkog razgovora“) sa Šorenom: „Kejdž zamišlja potpuno demokratski svijet duha, svijet prirodno djelovanja u kojem se pretpostavlja da je sve čisto: prijavašina ne postoji. ... Kejdž za naš doživljaj predlaže svijet u kojem je vazda bolje činiti ono što mi činimo i biti ono što jesmo. On veli: **Misliti da bi netko želio biti negdje drugamo jedino razdražuje. Mi smo ovdje i sada.**“

V. K.